

er ganske vist, at det for dygtige og fortjente Borgere af Communen vilde være en stor Spore og en stor Opmuntring og for Communen selv til stor Gavn, om Mænd af Borgernes egen Midte ved periodiske Valg kunde i Gjerningen staae i Spidsen for Communens Bestyrelse. Hvorvidt et Forslag i denne Retning i dette Øieblik vilde have Udseende til at gaae igjennem, er meget tvivlsomt, og det er ogsaa for mig tvivlsomt, hvorvidt jeg vil stille et saadant Forslag. Jeg skal derfor kun foreløbigt forbeholde mig det. Men der er ogsaa andre Henseender, hvori Udcastet i mine Tanker lader endeel tilbage at ønske. Medens det meget rigtigt erkjendes, at idetmindste visse Dele af Politiforvaltningen, Politistyrelsen kan og bør henlægges under Communalbestyrelsen, ubeløfter Udcastet dog derfra det, man etsteds i Loven kalder det criminelle Politi — jeg vil hellere bruge Udtrykket Statspoliti. Nu maa jeg tilstaae, at jeg troer, at for en Commune som Kjøbenhavn, for et dygtigt Politi er det af Bigtighed, ifølge dets hele Stilling og ifølge Communens hele Væsen, at dets Overbestyrelse udgaaer fra og har sit Sæde i selve Communalbestyrelsens Midte, og jeg troer, at det Meget, man i absolutistiske Stater har anført derimod med mere eller mindre Føje, slet ikke passer netop efter vore Forhold, der jo ikke skulle være absolutistiske, eller efter vor hele Folkecharacter. Imidlertid skal jeg heller ikke derom ubetinget erklære, at jeg vil gjøre mig Umage for at faae Forandringer i Loven. Det er klart, at forsaavidt denne unægtelig er et Fremmskridt, fordi den er en Forbedring i den nærværende Ordning, som efter min Opfattelse er yderst uehelig, saa vilde altfor mange Forsøg paa Forandringer deri kun altfor let medføre, at den ikke vilde kunne bringes tilende i denne Sæssion.

Min ærede Nabo har allerede, saavidt jeg forstod ham, yttret, at han, hvor meget Loven end tilfredsstillende ham, dog i eet Punkt havde nogen Tvivl, nemlig med Hensyn til Valgene paa Livstid af Magistratens Medlemmer, og jeg maa tilstaae, at jeg i dette Punkt aldeles maa slutte mig til ham. Jeg troer heller ikke, at det er en sund eller en sand praktisk Op-

fattelse af den communale Frihed at gaae den Vej, den ærede Minister her er gaaet ved at sige, at Borgerrepræsentanterne skulle vælge Magistratens Medlemmer paa Livstid og kun kunne blive af med dem, forsaavidt de vilde afstedige og pensionere dem. Jeg troer, at den naturlige og praktiske Vej, hvad der ogsaa, saavidt jeg veed, er almindeligt anerkjendt og tildeels ogsaa er erkjendt i vor nu bestaaende Communallov for Kjøbenhavn, er den, at Valgene skee paa Aaremaal. — Endelig er der endnu et Par underordnede Punkter, som jeg ikke vil undlade at berøre med et Par Ord, da jeg dog har reist mig. Det ene af disse er den Bestemmelse, der udtrykkeligt foreslaaes i Slutningen af § 16 med Hensyn til afgivne Decisioner paa Regnskaberne, hvorefter Decisionerne, naar Regnskabsføreren eller nogen anden Vedkommende ikke erkjender deres Rigtighed, og de gaae ud paa Pengeansvar for ham, skulle paa hans Forlangende gjøres til Gjenstand for Afgjørelse ved Domstolene. Det er mig naturligvis ikke tvivlsomt, at der kan anføres mange Betragtninger, der i meget høi Grad tale for denne Bestemmelse; men jeg troer paa den anden Side, at det er meget tvivlsomt, om denne er enten nødvendig eller tilraadelig fra Communens Standpunkt, og ialtsald om den er tilraadelig under den nærværende Organisation af Domstolene, om den ikke, naar den skal fastholdes, maatte fordrø en Organisation af særegne Retter eller ialtsald en noget særegen Procedure, hvis ikke Communen skulde blive meget utilbørligt udsat for at lide Skade. Endelig møde vi atter her i næstsidste Paragraph en af de Bestemmelser, der i Loven, som den her foreligger, forekomme mig at være meget beklagelige, den nemlig, at forsaavidt nærværende Udcast, — naturligvis under Forudsætning af, at det ophøies til Lov, — ingen Forandring gjør deri, skal den ældre Communalforordning og de ældre Bestemmelser blive i Kraft. Jeg troer ganske vist, at det vilde have været ønskeligt, og at det er meget beklageligt, at det er undladt at codificere disse Bestemmelser, saa at man nu, og saa at navnlig de af Communens Borgere, til hvis Fuld og Nærighed Communens Udvikling i den kommende Tid nærmest skal være